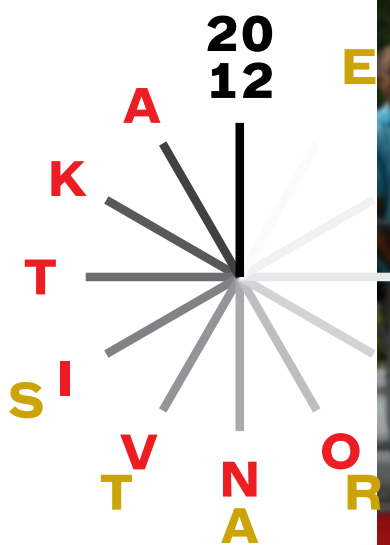

Oliver Mlakar

— voditelj

© Apriori komunikacije

Svi moji poslovi i putovanja završavali su u obitelji, gdje sam bio najsretniji

razgovarala

Nataša Gajski Kovačić

U svojoj je 40-godišnjoj karijeri voditelja najuglednijih emisija, kvizova i festivala, stekao ogromnu popularnost i ugled koji su mu osigurali naziv ikone televizijskog voditeljstva, a i danas je svojom jedinstvenošću, iskustvom i glasom ostao neponovljiv. Iako i danas 77-godišnji Oliver Mlakar povremeno odradi koji voditeljski angažman, prvenstveno uživa u prirodi, društvu obitelji i svojih ljubimaca.

NGK

Godinama ste bili zaštitni znak zagrebačke televizije i HTV-a. U svojoj ste karijeri prošli vjerojatno sve što voditelj može proći. Vodili ste i ozbiljne informativne emisije poput Dnevnika, edukacijsko-zabavne poput Kviskoteke, kulinarske poput Malih tajni velikih majstora kuhinje te glazbene, uključujući brojne festivale i Euroviziju. Je li bilo teško ili neobično nakon tako aktivnog poslovnog života otići u mirovinu?

OM Nije mi bilo teško. Ja sam, naime, zahvaljujući svojoj prirodi, uspio sačuvati ono što mi je bilo dragocjeno – obiteljski život. Svi moji poslovi i putovanja završavali su u obitelji, gdje sam bio najsretniji. Nisam to radio svjesno, vodili su me osjećaji, ali danas vidim koliko je to bilo presudno za sretno starenje. Osim toga, prekid s profesionalnim aktivnostima, odlazak, zapravo nije ni postojao – radio sam i još uvijek radim povremeno, osobito prvih godina nakon odlaska s HTV-a.

NGK

Mnogi kažu da se 'starija garda' voditelja, kojima pripadate Vi, Željka Fattorini, Helga Vlahović, Vesna Spinčić i drugi, više nije ponovila ni na jednoj našoj televiziji, pogotovo u zabavnom programu, možda s izuzetkom Danijele Trbović, s obzirom na visoku razinu profesionalnosti, snalažljivosti i obrazovanosti koju ste kao voditelji posjedovali. Po Vama, koja je ključna razlika između tadašnjih i sadašnjih voditelja?

Svaki je dan dragocjen, nemojte se predati! Uzmite peseka, prošetajte s njim, pružit će vam beskrajnu ljubav, upoznat ćete poneku zanimljivu osobu, novog prijatelja ili prijateljicu. Puno vam se toga još može dogoditi u životu. Dokazano je da društvo psa uklanja i mnoge zdravstvene probleme, osobito one koji dolaze iz glave.

OM Teško mi je to odrediti. U stvari, najbolje je da to definiraju sami gledatelji. Čini mi se da se ranije ozbiljnije radilo. Navest ću vam samo jedan primjer. Spikeri i voditelji u vrijeme moje mladosti dva puta tjedno dobivali su instrukcije od ondašnjeg najuglednijeg sveučilišnog profesora hrvatskog jezika, doktora Jonkea. Mislim da bi i danas mnoge javne govornike trebalo dobro istesati. U svakom slučaju, kriteriji za odabir ljudi koji će vam nešto priopćiti putem TV ekrana morali bi biti puno viši. Ipak, stanje nije tako loše, ima u nas i dobrih i uljudnih voditelja, koji se redovito briju. Ali, premalo gledam televiziju da bih mogao argumentirano o tome govoriti.

NGK

Što je bilo presudno da baš Vi kao student prođete na audiciji, najprije za Radio Zagreb, a potom i Televiziju Zagreb, te da se tolike godine održite u samom voditeljskom vrhu?

OM Za potrebe Fonetskog instituta na Filozofskom fakultetu tj. za prof. Guberinu, na Radiju Zagreb snimali smo neke testove za ispitivanje sluha. Tonmajstor Miljenko Der čuo me i savjetovao da se javim na audiciju za voditelja. Prošao sam, počeo raditi na radiju, potom je došla televizija, gdje su me premjestili početkom 60-tih godina prošlog stoljeća i otkud više nisam otišao. Trebalo je imati i sreće pa preživjeti sve te godine na vrlo osjetljivim i odgovornim poslovima, preživjeti sva spoticanja i pomalo napredovati. Ipak, isplatilo se; gledatelji su me napokon zavoljeli i onda je sve bilo jednostavno. Ali, radio sam uporno i pošteno.

NGK

Iako se to čini gotovo nemoguće, ima li nešto što u voditeljskom smislu niste ostvarili, a htjeli ste, bilo da se radi o nekom događanju koje ste željeli voditi ili pak nekom od kolega s kojim ste željeli raditi, a niste imali priliku?

OM Ne, ne bi bilo pošteno jadati se. Radio sam uistinu sve što bi čovjek u toj profesiji mogao poželjeti. I više od toga.

NGK

Biste li nekoga od današnjih voditelja izdvojili kao svog voditeljskog favorita, kao nekoga tko u voditeljskom smislu ima sve?

OM Nitko nije savršen i ne treba biti. Kako sam već rekao, premalo gledam televiziju i ne bih se upuštao u neku ozbiljniju analizu. Osim toga, ne smatram se arbitrom; to je najbolje prepustiti gledateljima.

NGK

2007. godine u opatijskoj Hrvatskoj ulici slavnih otkrivena je i Vaša zvijezda. Što Vam ovo priznanje, kao i ostala koja ste dobili u svom radu, znači?

OM Znači da ste dobro odradili svoj posao, iako se nikada nisam smatrao zvijezdom. Neka su priznanja možda i pretjerana, ali to je stvar procjene, ja ih sam sebi nisam mogao dati. A što se tiče zvijezda, pogledajte koliko ih kod nas ima, više nego na cijelom zimskom nebu.

NGK

Jeste li ikada požalili što ste odabrali zanimanje u kojem ste postali prepoznatljivo društveno lice? Je li katkad zbog slave trpio Vaš privatni život?

OM Nije, u tom pogledu sam se znao zdravo postaviti. Nije loše biti prepoznatljiv, mesar će ti uvijek prodati ljepši komad mesa.

- NGK **U mirovini ste već više od deset godina, no u međuvremenu ste odradili i neke voditeljske gaže, poput Kviskoteke na Novoj TV, ali i neke druge voditeljske angažmane. Odazivate li se još na pozive za voditeljske angažmane i što je presudno da biste sada na njih pristali?**
- OM Odazivam se, vodim još poneku priredbu ili koncert. Pristajem, ispitujem svoje mogućnosti, osjećam da još mogu, još uvijek me gledatelji toplo pozdravljaju i izražavaju simpatije. Osim toga, svojim primjerom širim horizonte vršnjacima.
- NGK **Živite nedaleko Samobora. Kako provodite dane, što Vam život u okolici Zagreba pruža?**
- OM Živim na selu, u prirodi, budim se s prirodom, odlazim na počinak s njom. Veselim se pogledu kroz prozor, Rabuzinovom pejzažu, cvrkuću ptica, žutom listu. Veselim se svakom novom danu. Život na selu je neusporediv.
- NGK **Volite životinje pa ste se i okružili nekima. Jesu li životinje odličan izbor za ljude u mirovini u vođenju aktivnog života?**

Živim na selu, u prirodi, budim se s prirodom, odlazim na počinak s njom. Veselim se pogledu kroz prozor, Rabuzinovom pejzažu, cvrkuću ptica, žutom listu... Veselim se svakom novom danu. Život na selu je neusporediv.

- NGK **Očito je da umirovljeničke dane provodite aktivno. Biste li rekli da je takvo aktivno starenje preduvjet zdravlja, sreće i ispunjenog života?**
- OM Dobro ste to definirali.
- NGK **Nakon što odu u mirovinu, mnogi ljudi prestanu živjeti punim plućima i kao da počnu venuti. Što biste Vi u godini međugeneracijske solidarnosti i aktivnog starenja poručili svojim vršnjacima?**
- OM Svaki je dan dragocjen, nemojte se predati! Uzmite peseka, prošetajte s njim, pružit će vam beskrajnu ljubav, upoznat ćete poneku zanimljivu osobu, novog prijatelja ili prijateljicu. Puno vam se toga još može dogoditi u životu. Dokazano je da društvo psa uklanja i mnoge zdravstvene probleme, osobito one koji dolaze iz glave.
- NGK **Jeste li u svom radu surađivali s kolegama koji su bili znatno mlađi ili znatno stariji od Vas i je li takva međugeneracijska suradnja dobro funkcionirala?**
- OM Bilo je i jednih i drugih primjera, nikada nisam imao problema takve vrste.
- NGK **Mislite li da je danas suradnja među generacijama dobra, da postoji međusobno uvažavanje ili su generacijski odnosi, čak i oni na liniji roditelji-djeca, postali previše otuđeni?**
- OM Previše me pitate, ne bih želio biti površan, ali uvjeren sam da bi suradnja među generacijama mogla biti bolja. I žao mi je što roditelji nemaju više vremena za svoju djecu.
- OM Ne znam što bih bez naših peseka, rekoh već, nađite nekog malog četveronožnog prijatelja, ne možete ni zamisliti koliko vam veselja može donijeti i promijeniti vam život. Nabolje!
- NGK **Poznato je da imate patuljaste šnaucere s kojima idete i na izložbe. Kako teknu pripreme za izložbe na koje ih vodite, je li to naporno, iziskuje li puno truda, novaca i vremena? Imate li još uvijek konja i koliko često jašete?**
- OM Da, to su naši dragi prijatelji koji nas uvijek gledaju ravno u oči. Repići su stalno u pokretu, a glavna im je briga tko će se smjestiti bliže Dunji ili meni. Idemo s njima na izložbe po cijeloj Europi, vozač sam ja, a Dunja ih priprema i dotjeruje, tako da smo uspjeli uzgojiti i svjetskog prvaka. To iziskuje dosta truda, vremena imamo, a radost se ne da iskazati. Konja Fabiana morao sam ga darovao Udruzi za terapijsko jahanje NADA iz Vrbovca. Tamo je u plemenitoj službi – pomaže nepokretnima da na njegovim leđima osjete ritam koraka i da im se bar nakratko ozare lica pa i poboljša stanje.